

[Agerschou]

over ønsket om mest mulig elendighed for de grupper i samfundet, der har det økonomisk dårligst.

Lad mig illustrere det med et enkelt typisk eksempel. For nogle uger siden opfordrede indenrigsministeren kommunerne til at sørge for, at der ikke fortsat ligger plejepatienter på sygehusene. Umiddelbart før havde hendes kollega socialministeren i en vejledning til kommunerne opfordret – eller kraftigt henstillet, som det hedder i socialministerens sprog – til at stoppe alt plejehjemsbyggeri. Hvor skal de stakkels mennesker, der nu i hvert tilfælde har en seng at ligge i, dog gøre af sig selv? Indenrigsministeren vil ikke have dem liggende på sygehusene, og socialministeren vil ikke have dem på plejehjemmene. Med til eksemplet hører, at kommunerne som følge af bloktilskudsbesparelserne reducerer antallet af hjemmehjælpere, forringer hjemmesygeplejen, undlader at sætte døgnpleje i gang osv. – alt sammen ting, der skulle medvirke til at give vore gamle en anstændig tilværelse.

Ved forliget – eller hvad man nu skal kalde det – mellem regeringen, fremskridtspartiet og de radikale er det aftalt, at regeringen vil tage initiativ til kompenserende foranstaltninger over for amter og kommuner, såfremt de ikke makker ret og undgår skatte-stigninger. Jeg regner med, at indenrigsministeren i dag nærmere forklarer begrebet »kompenserende foranstaltninger«, gerne med eksempler.

Den 9. juli 1983 har formanden for kommunaludvalget, hr. Svend Heiselberg, der som bekendt er medlem af et af regeringspartierne, en artikel i Danmarks Amtsråd. Her slutter han af med at skrive:

»For folketinget skal kun lægge rammerne. Og det kan ikke siges tit nok.«

Hr. Svend Heiselberg har åbenbart ikke fået det sagt tit nok til sin partifælle indenrigsministeren. For hvad er det, man har aftalt med fremskridtspartiet? Det er, at hvis kommunerne ikke opfører sig, som den centrale statsmagt siger de skal, så bliver indenrigsministeren meget vred, og så kommer hun efter dem, og det er ikke rart. Det er et fint eksempel på, hvad partiet venstre mener med det kommunale selvstyre, nemlig ingen verdens ting, når blot det er venstre, der har del i statsmagten.

Til slut skal jeg for en ordens skyld sige, at SF stemmer for det ændringsforslag, der ophæver bloktilskudsbesparelsen. Vi stemmer endvidere for de ændringsforslag stillet af socialdemokratiet, der har til formål at undgå, at den nye byrdefordeling mellem kommunerne kommer til at ramme nogle ganske bestemte kommuner.

Gert Petersen (SF):

Jeg skal først kommentere et par enkelte sider af forliget, og derefter har jeg nogle principielle bemærkninger at gøre i anledning af det, man nu er ved at foretage sig.

For det første må jeg sige, at jeg er forbavset. Det bør man vel ikke være, men naiviteten har alligevel ligget sådan inde i mig. Jeg er forbavset over, at fremskridtspartiet – selv de, der blev tilbage på den synkende skude og højste hr. Glistrups fane på den – har solgt sig så billigt. Det er naturligvis deres egen sag, men jeg husker, hvordan partiet opstod. Det var højreorienteret, i mange henseender konservativt, men der var alligevel nogle indslag af det, som visse folk kalder populisme, sådan en vis appel til befolkningen, også til de dårligst stillede. Derfor lykkedes det fremskridtspartiet igennem deres demagogi til at begynde med også at redde en hel del arbejderstemmer hjem. Det hang sammen med, at ganske vist ville man foretage nogle utrolige nedskæringer, nedskæringer, som ville forvandle dette samfund til et junglesamfund, men til forskel fra de rigtige konservative sagde man, at disse nedskæringer skal i hvert fald opvejes med store skattelettelser, som skal anbringes sådan, at de kommer de dårligst stillede til gode.

Det, vi oplever nu, og det, vi har oplevet under den borgerlige regering, har været en serie af nedskæringer uden de tilsvarende skattelettelser. Derfor kunne det egentlig ikke undre nogen, at fremskridtspartiet begyndte at slå sig i tøjet. Og hvad oplever vi nu? Vi oplever, at partiet – oven i købet dem, der blev tilbage på skuden, efter at de andre var hoppet fra, den skude, der skulle sejle videre under hr. Glistrups fane – vi oplever, at de stiller sig tilfredse med at have fået ophævet visse forringelser vedrørende personfradraget, som regeringen havde foreslået. De har såmænd dårlig nok fået ophævet disse forringelser. Men det oprindelige, som fremskridts-